

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 958/06
18.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, Мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца мал. ММ и ММ1, које заступа мајка АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, ради иселења, против тужених ББ и ВВ, које заступа пуномоћник БА, адвокат, ради иселења, и по противтужби ББ и ВВ, ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.1310/05 од 14.11.2005. године, у седници већа одржаној 18.05.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.1310/05 од 14.11.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Чајетини П.бр.23/05 од 30.05.2005. године у изреци под I усвојен је тужбени захтев мал. тужилаца и тужени обавезани да се иселе и од лица и ствари испразне зидану кућу ГГ, на кат. парцели аа К.О. ДД и исту слободну од лица и ствари предају тужиоцима у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења. Изреком под II одбијен је противтужбени захтев тужених да се утврди у односу на тужиоце постојање уговора о закупу породичне куће ГГ., на кат. парцели аа К.О. ДД, површине __ м2, који је закључен 02.02.2001. године између сада пок. ПП, као закупадавца и тужених као купаца, са роком важности до 01.10.2004. године и да се обавезу тужиоци да туженима на име стицања без основа плате износ од 15.000,00 еура у динарској противвредности, са каматом по есконтној стопи Централне европске банке, од дана пресуђења до коначне исплате, као неоснован. Изреком под III обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 181.100,00 динара, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.бр.1310/05 од 14.11.2005. године одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена је пресуда Општинског суда у Чајетини П.бр.23/05 од 30.05.2005. године.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Ужицу у законском року изјавили су ревизију тужени због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужених није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 361. ст.2. тач.9. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.125/04), на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда члана 361. ст.2. тач.12. ЗПП, на коју се ревизијом тужених указује. Ревизијом се у суштини напада оцена изведених доказа и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Међутим, према одредби чл.398. ЗПП ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања нити због битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 361. ст.1. ЗПП, која је учињена у поступку пред првостепеним судом, а Окружни суд није учинио ту битну повреду, јер је у образложењу пресуде оценио све жалбене наводе од значаја.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У проведеном поступку је утврђено да су тужиоци мал. ММ1 и мал. ММ2 са ½ дела, по основу наслеђа, власници зидане куће ГГ, саграђеној на кат. парцели аа К.О. ДД. Ову зграду користе тужени коју су као закупци током 2001. године, са сада пок. оцем тужилаца, закључили усмени уговор о закупу на одређено време до 01.10.2004. године.

Зато су тужиоци, по истеку уговореног рока 01.10.2004. године позвали тужене да се иселе, па како тужени тужиоцима кућу нису предали, већ је користе и даље, то су тужиоци поднели ову тужбу, а предмет тужбеног захтева је да се тужени обавезу да се иселе из наведене зидане куће ГГ и исту слободну од лица и ствари предају тужиоцима.

Међутим, тужени су против тужилаца поднели противтужбу тражећи да се утврди постојање уговора о закупу ове куће ГГ закљученог 02.02.2001. године са сада пок. ПП, оцем тужилаца, и роком важности до 01.10.2004. године и тужиоци обавезу да туженима исплате износ од 15.000,00 еура у динарској

противвредности, зато што су тај износ новца, на 9 дана пред смрт пок. оца тужилаца, исти му дали на име дела купопродајне цене, без признанице за куповину спорне зграде. С тога, спорну зграду не користе без основа већ је држе по праву ретенције све до момента када ће им тужени вратити износ од 15.000,00 еура.

Али је на основу изведених доказа утврђено, што се ревизијом не може побијати, да тужени нису оцу тужиоца исплатили износ од 15.000,00 еура, односно тај износ новца нису тужени дали оцу тужилаца на име исплате дела купопродајне цене, односно капаре, да би тужиоци, обзиром да нема уговора о продаји, били дужни да исти врате туженима.

Према овако утврђеном чињеничном стању правилно је примењено материјално право, одредба члана 37. Закон о основама својинско-правних односа и члана 210. ЗОО, када је тужбени захтев тужилаца усвојен, а противтужбени захтев тужених одбијен. Ово зато, што су тужиоци доказали да на спорној зиданој кући ГГ чији повраћај траже имају право својине, као и да се иста без правног основа налази у фактичкој власти тужених као држалаца који су се према усменом уговору о закупу требали из исте иселити 01.10.2004. године. С друге стране, тужени нису доказали да су оцу тужених на име дела купопродајне цене – капаре исплатили износ од 15.000,00 еура, да би тужиоци сходно одредби члана 210. ЗОО били дужни да примљени износ са каматом врате туженима.

О свему томе, дати су детаљни разлози у нападнутим пресудама, које, као правилне усваја и Врховни суд, па су зато и неосновани наводи у ревизији да су исте засноване на погрешној примени материјалног права. А Врховни суд детаљно не образлаже пресуду применом члана 405. ст.2. ЗПП, јер се у ревизији понављају жалбени наводи, а образлагањем пресуде не би се постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

Са ових разлога Врховни суд је, применом члана 405. ст.1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЗС